

Oba se priklonita, in angel odpelje Tončka nazaj po znani poti na travnik z zlatimi cvetkami. Kdo je bil bolj vesel nego Tonček...

Na travniku veseli pozdravi. Tonček hiti med ljube dečke. To je bilo veselja na nebeških tratah! Da bi nikoli ne minilo!...

— — — — —
Pa zatuli okrog hišnega vogla divja burja... Tonček se vzbudi — doma na postelji. Priteko mu gorke solze... Ta grda burja, ta močni piš je spravil Tončka iz nebes... Upajmo, da pride res enkrat v nebesa za večno...

I. E. Bogumil.

Preprečena zavist.

Poleg prasketajočega ognja je ležal kralj četveronožcev, mogočni lev. Veliko podložnih živali se je zbralo okrog njega. Prišle so počastit svojega vladarja, a nobeni ni dovolil lev, da bi se pogrela ob njegovem ognju ali se mu približala.

Pa ga njegov namestnik, okorni slon, povpraša, zakaj tega ne dopusti. A lev reče mirno: „Ne bojim se sicer, da je vas preveč, ampak, da se ne vname med vami zavist. Vem, da bi vas ta več ukončala kot mraz in lakota.“

Zv. Maslè.

Želja.

Ej, da imam lahna krlla
Kakor lastovička drobna,
Kar poplaval bi v daljave.
v cvetni, južni kraj.

Morda tam ob sinjem morju
Moja sreča se sprehaja,
Pa ne mara v srce moje,
Ker odcvel je maj...

Sobjeslav.

